

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Martinecz György ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Miksné dr. Szökrényes Erzsébet ügyvéd által képviselt I. rendű és a dr. Kovács Ferenc ügyvéd II. rendű alperes ellen ingók kiadása iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2010. október 28-án kelt 1.G.20.204/2007/87. számú ítélete ellen a felperes részéről 89. sorszámon benyújtott fellebbezés és az I. rendű alperes részéről 10.Gf.40.005/2011/5. sorszámon előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi az I. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 90.000 (kilencvenezer) forint eljárási illetéket.

A másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes a 2001. július 13-án megkötött zártvégű pénzügyi lízingszerződéssel 18 havi futamidővel használt nyomdaipari gépeket lízingelt a felperestől a szerződésben meghatározott ütemezés szerint esedékes 53.150 euró összegű lízingdíjért, amelynek havonta esedékes összegét a felperes a lízingszerződés aláírásakor az I. rendű alperes által kiállított saját váltók alapján volt jogosult beszedni.

Az I. rendű alperes 2005. május 7-től felszámolás alatt áll.

Az I. rendű alperes felszámolója 2005. július 7-én nyilvános pályázati felhívást tett közzé az I. rendű alperes tulajdonát képező könyvkötészeti gépek - köztük a

felperestől lízingelt gépek - értékesítése tárgyában, majd 2005. augusztus 1-jén kelt levelében azonnali hatállyal felmondta a lízingszerződést.

A II. rendű alperes 2005. augusztus 24-én kelt, az I. rendű alperes felszámolójához címzett levelében 4.200.000 forint + ÁFA vételáron vételi ajánlatot tett az I. rendű alperes 14 darab könyvkötészeti gépének megvásárlására, a pályázat benyújtásával egyidejűleg átutalt 1.500.000 forintot, a bánatpénzt meghaladó vételár-rész 2005. szeptember 30-ig történő megfizetését vállalva.

2005. augusztus 24-én kelt levelében a felperes tájékoztatta az I. rendű alperes felszámolóját arról, hogy 2001. július 13-án létrejött pénzügyi lízingszerződés alapján az I. rendű alperessel szemben még összesen 3.286.373 forint követelése áll fenn, amelynek 2005. szeptember 9-ig történő megfizetésével az I. rendű alperes megszerezheti a lízingtárgyak tulajdonjogát, ellenkező esetben az I. rendű alperes használati joga 2005. szeptember 10. napjával megszűnik.

Az I. rendű alperes felszámolója a felperesi követelés összegét eltúlzottnak tartotta, erre tekintettel a felperes 2005. szeptember 12-én kelt, a felszámolónak küldött levelében a lízing szerződést azonnali hatállyal felmondta.

A felperes 2005. szeptember 12-én kelt levelében közölte a II. rendű alperessel, hogy tudomása szerint a tulajdonát képező, az I. rendű alperes által lízingelt ... vágógép, ... ragasztó-kötőgép, ... 12 állásos ragasztó-kötőberendezés, ... programvezérelt egyenes vágógép, ... önhordó gépsor és ... iratfűző berendezés, ... önhordó gépsor, valamint a ... hajtógép a II. rendű alperes birtokába került, és felszólította a II. rendű alperest arra, hogy két napon belül a gépeket bocsássa a birtokába.

A II. rendű alperes 2005. szeptember 15-én telefaxon közölte a felperessel, amennyiben a levelében felsorolt, az I. rendű alperes felszámolójától birtokába került gépek a felperes tulajdonában vannak, úgy azokat, továbbá egy ... stancoló gépet bruttó 3.000.000 forint vételárért meg kívánja vásárolni a felperestől.

A felperes válaszában úgy nyilatkozott, hogy ha a gépeket fenntartás nélkül hajlandó kiadni a felperesnek, ebben az esetben a nyolc gép értékesítésére 3.360.000 forint + 25 % ÁFA vételáron kerülhet sor.

Az I. rendű alperes felszámolója 2005. november 21-én kelt levelében arról tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy az I. rendű alperes nyomdaipari gépeire tett vételi ajánlatát nyolc gépre - köztük a 2005. szeptember 12-i, II. rendű alperesnek küldött felperesi levélben szereplő hét gépre - nem tudja elfogadni, mert azok tulajdonjoga nem tisztázott.

A II. rendű alperes többszöri felszólítás ellenére sem adta ki a felperesnek az általa igényelt hét darab nyomdaipari gépet, azok vételárát az I. rendű alperes felszámolójának nem fizette meg, a pályázata benyújtásakor befizetett bánatpénzt az I. rendű alperes felszámolója a II. rendű alperesnek időközben visszautalta.

Az I. rendű alperessel 2001. július 13-án megkötött pénzügyi lízingszerződésből eredő lízingdíj és ügyleti kamat címén fennálló 2.539.326 forint, továbbá váltódíj megfizetése iránt felperes pert indított a Fővárosi Bíróságon a jelen per I. rendű alperese mint a lízingdíjakról kiállított váltó kibocsátója, valamint a ... Kft. „f.a.” és ... váltókezesek ellen egyetemleges marasztalásukat kérve. A perben a jelen per I. rendű alperese viszontkeresetet terjesztett elő annak megállapítása iránt, hogy a lízingszerződés szerinti kötelezettségei teljesítésével megszerezte a lízingelt eszközök tulajdonjogát.

A Fővárosi Bíróság 2007. szeptember 25-én meghozott, 2007. november 9-én jogerős 5.G.40.501/2005/52. számú ítéletével az alpereseket a felperes részére egyetemlegesen 2.539.326 forint tőke, továbbá a váltódíj és a perköltség megfizetésére kötelezte, az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasította, egyebek mellett megállapítva, a lízingszerződés alapján a váltók a lízingdíjról és az ügyleti kamatról kerültek kiállításra és miután nem volt megállapítható, hogy az I. rendű alperes ezen fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett volna, az alperesek kereset szerinti marasztalásának volt helye, az I. rendű alperes viszontkeresete nem vezethetett eredményre.

A felperes 2007. március 30-án előterjesztett keresetében a Ptk. 98. § (3) bekezdésére, 115. § (3) bekezdésére, 187. § (2) bekezdésére és 188. § (1) bekezdésére alapítva a II. rendű alperest az I. rendű alperessel a 2001. július 13-án megkötött pénzügyi lízingszerződés tárgyát képező, a lízingszerződés mellékletében felsorolt hét darab nyomdaipari gép kiadására, továbbá 2005. szeptember 15-től az ingóságok kiadásáig havi 250.000 forint használati díj megfizetésére, az I. rendű alperest pedig ennek tűrésére kérte kötelezni.

Előadta, az I. rendű alperes által lízingelt perbeli nyomdaipari gépeket a felszámoló anélkül adta a II. rendű alperes birtokába, hogy az I. rendű alperes maradéktalanul eleget tett volna a lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségének és így megszerezhetette volna a lízingelt gépek tulajdonjogát, ezért a II. rendű alperes sem válhatott az ingóságok tulajdonosává, azokat jogcím nélkül tartja a birtokában. A II. rendű alperes rosszhiszemű birtokos, mert a lízingtárgyakat az I. rendű alperes felszámolójának 2005. augusztus 24-i levelében, továbbá a felperes 2005. szeptemberi leveleiben foglaltak ellenére sem adta ki a felperesnek mint tulajdonosnak. Az alperesek védekezésében foglaltakra állította, a perbeli ingóságok kiadására annak ellenére igényt tarthat, hogy az I. rendű alperest a lízingszerződés alapján terhelő lízingdíj és ügyleti kamat megfizetése iránt indított váltóperben a keresetének helyt adó jogerős ítélet született, a késedelmi kamat, a biztosítási díj, valamint a maradványérték kiegyenlítése hiányában őt kell a perbeli lízinggépek tulajdonosának tekinteni.

A felperes 2009. július 9-én akként módosította a keresetét, hogy a II. rendű alperest 5.000.000 forint, továbbá ezen összeg után 2005. szeptember 30-tól a kifizetésig a gazdálkodó szervezetekre irányadó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére, az I. rendű alperest pedig ennek tűrésére kérte kötelezni. Előadta, miután a szakvéleményből megállapíthatóan a perbeli gépek a szakszerűtlen tárolás következtében szétszerelt, használhatatlan állapotban vannak

és beazonosíthatatlanok, kiadásukra nem tart igényt. Ugyanakkor a II. rendű alperes jogcím nélküli, rosszhiszemű birtokosként a Ptk. 195. § (3) bekezdése alapján felel mindazokért a károkért, amelyek a birtoklásra jogosultnál nem következtek volna be, illetve a II. rendű alperes kártérítési felelőssége másodlagosan a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján is fennáll a jogellenes, felróható magatartásával okozott kárért. Kártérítésként a II. rendű alperes a perbeli gépek 2005. szeptemberi forgalmi értékét tartozik megfizetni, amelynek összege az igazságügyi szakértői vélemény alapulvételével 5 millió forintban állapítható meg. A jogszerűtlen használatért továbbá a II. rendű alperest használati díj fizetési kötelezettség is terheli.

A perbeli gépek 2005. szeptemberi forgalmi értékének bizonyítására a felperes egy 2005. október 21-én kelt árajánlatot is csatolt, amelyet előadása szerint a gépek visszavételét követő értékesíthetőség reményében kért be, és amely a perbeli hét gép együttesen bruttó 4.500.000 forint, illetve bruttó 5.812.500 forint vételáron történő megvásárlására vonatkozott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes a Legfelsőbb Bíróság egy határozatában foglaltakra utalva arra hivatkozott, pénzügyi lízingszerződés felmondása esetén a lízingbeadó választása szerint vagy a teljes hátralékos lízingdíj megfizetésére tarthat igényt, lemondva ezzel a lízingtárgy tulajdonjogáról, vagy a lízingelt vagyontárgy visszaadását követelheti, ebben az esetben azonban lízingdíjra nem jogosult, helyette a szerződés megszűnése miatti kárát érvényesítheti. A Fővárosi Bíróság előtt indult váltóperben a felperes a szerződés megszűnéséig részére kifizetett lízingdíjat meghaladó lízingdíj iránti követelését érvényesítette, lemondva ezzel a lízingtárgyak kiadása iránti igényéről, és miután a jogerős ítélet a felperes keresetének helyt adott, a per tárgyát képező vagyontárgyak az I. rendű alperes tulajdonába kerültek, kiadásukra a felperes nem tarthat igényt.

A II. rendű alperes elsősorban ugyancsak arra hivatkozott, hogy a hátralékos lízingdíj megfizetése iránt indított perben született jogerős ítéletre tekintettel a felperes tulajdonosként már nem tarthat igényt a lízingelt gépek kiadására; továbbá azt is állította, a perbeli gépeket ún. haszonhulladékként, alkatrésznek vásárolta meg az I. rendű alperes felszámolójától, a gépek üzemképtelen, használhatatlan állapotban voltak, a felperes használati díjkövetelése ezért is alaptalan.

A II. rendű alperes vitatta az igazságügyi szakértő által megállapított 2005. szeptemberi fogalmi érték megalapozottságát, azt hangsúlyozva, az I. rendű alperes felszámolási eljárásában a felszámoló által elfogadott vételi ajánlatra és az akkor forgalmi viszonyokra tekintettel a szakértő által megállapított forgalmi érték irreálisan magas, különös figyelemmel arra, hogy az ajánlat az összes alperesi nyomdagép értékének 30-40 %-át kitevő ... stancoló gép ellenértékét is magában foglalta, amely azonban nem került a birtokába.

Az elsőfokú bíróság 2010. október 28-án kelt 1.G.20.204/2007/87. számú ítéletével a II. rendű alperest a felperes részére 3.000.000 forint és ezen összeg után 2005. szeptember 30-tól a kifizetésig a gazdálkodó szervezetekre megállapított törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet

elutasította, továbbá a II. rendű alperest a felperesnek 330.000 forint részperkölség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a felperes az I. rendű alperessel állt szerződéses jogviszonyban, amelyből eredő igényét az I. rendű alperessel szemben külön perben érvényesítette, míg a felperes és a II. rendű alperes között nem állt fenn szerződéses jogviszony, a keresetet elbírálásakor ezért az elsőfokú bíróság a felperes és az I. rendű alperes közötti szerződéses jogviszonyra tekintettel előterjesztett alperesi védekezéseket nem vizsgálta.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján tényként állapította meg, hogy az I. rendű alperes felszámolója úgy hirdetett nyilvános pályázatot a perbeli ingóságok értékesítésére, hogy azok nem képezték az I. rendű alperes tulajdonát, ugyanakkor a felszámoló már a gépek kiadása után tájékoztatta a II. rendű alperest arról, hogy a tulajdonjog nem tisztázott, a gépek kiadására a felperes igényt tart, illetve 2005 szeptemberében már a felperes is felszólította a II. rendű alperest a gépek kiadására, a II. rendű alperes azonban ennek teljesítését megtagadta. A II. rendű alperes tehát anélkül tartotta a birtokában a perbeli gépeket, hogy arra érvényes jogcímmel rendelkezett volna, és miután a szakszerűtlen tárolás következtében a gépek kiadására már nincs lehetőség, a felperes jogszerűen tarthat igényt az ebből eredő, a gépek 2005. szeptemberi forgalmi értékével azonos összegű kárának megtérítésére.

Az összecszerűség vizsgálata körében az elsőfokú bíróság ... igazságügyi szakértő véleményében foglaltakat, továbbá a II. rendű alperes által a nyomdaipari gépekre, köztük az összes gép értékének a szakvélemény szerint is 30-40 %-át kitevő ... stancoló gépre tett ajánlatát, valamint a per egyéb adatait is figyelembe véve, a gépek 2005. szeptemberi forgalmi értékét közvetett módon, mérlegeléssel 3 millió forintban állapította meg, és miután a gépeket a II. rendű alperes 2005 szeptemberétől tartotta a birtokában jogcím nélkül, ezen időponttól a felperes késedelmi kamatigényét is megalapozottnak találta.

Ugyanakkor a használati díj megfizetésére irányuló felperesi követelést az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak, és ugyancsak megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes tűrésre kötelezésére irányuló kereseti kérelmet, mert álláspontja szerint az I. rendű alperest nem volt minek a tűrésére kötelezni.

Az indokolás tartalmazza azt is, a jelen perben az I. rendű alperes marasztalására nem került sor, a II. rendű alperes pedig sem a lízingszerződésnek, sem a váltószerszövegnek nem volt alanya, őt a bíróság azért marasztalta, mert a felperes tulajdonát képező ingóságokat jogcím nélkül tartotta birtokában, mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőségnek annak az alperesi védekezésnek, hogy a lízingdíj iránti felperesi keresetnek helyt adó jogerős ítélet mellett a II. rendű alperesnek a perbeli gépek kiadására kötelezése azt eredményezi, hogy a felperes a lízingdíjat és az ingókat is megtartja.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezést, az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeg 5 millió forintra történő felemelését kérte. Sérelmezte, hogy az

elsőfokú bíróság az ingóságok 2005. szeptemberi forgalmi értékét a Pp. 206. § (3) bekezdése szerinti feltételek hiányában anélkül állapította meg a perbeli adatok mérlegelésével, hogy figyelembe vette volna a perben kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleményét, aminek indokai ugyanakkor az ítélet indokolásából nem állapíthatóak meg. Sérelmezte azt is, hogy eljárása során az elsőfokú bíróság nem jelezte, hogy a szakvéleménnyel szemben bármilyen aggálya merült volna fel, amivel elzárta attól, hogy az esetleges aggályok feloldása érdekében újabb szakértő kirendelését indítványozza. Az elsőfokú bíróság továbbá a lízingtárgyak forgalmi értékének megállapítása során a szakvélemény mellett rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat is okszerűtlenül mérlegelte, így különösen figyelmen kívül hagyta a lízingszerződés felmondását követően a gépek értékesítésének előkészítése körében a felperes által beszerzett vételi ajánlatot, és csak a II. rendű alperes felszámolási eljárásban tett vételi ajánlatának tulajdonított jelentőséget.

Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezése az ítélet keresetnek helyt adó rendelkezésének a megváltoztatására, a kereset teljes elutasítására irányult, arra hivatkozással, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a perbeli lízingszerződés felmondásáig kifizetett lízingdíjat meghaladó lízingdíj iránti igény külön perben történt sikeres felperesi érvényesítése nem zárja ki azt, hogy a felperes a lízingtárgyak tulajdonosaként azok kiadása iránti igényt érvényesítsen, továbbá tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a kiadásra a felperessel semmiféle jogviszonyban nem álló II. rendű alperest kötelezte. Állította, a felperesi kereset elbírálása körében nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a lízingdíj vételárat megtestesítő része jogalap nélkül a felperesnél maradt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés korlátai között vizsgálta felül és a fellebbezést, valamint a csatlakozó fellebbezést egyaránt megalapozatlannak találta, az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő bizonyítás lefolytatását követően, a bizonyítékok helytálló mérlegelésével, értékelésével, a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, és az arra alapított jogi következtetése is érdemben helytálló.

A felperes a perbeli lízingtárgyak tulajdonosaként arra alapítva érvényesít kártérítési igényt a II. rendű alperessel mint jogcím nélküli rosszhiszemű birtokossal szemben, hogy a közte és az I. rendű alperes között létrejött pénzügyi lízingszerződés futamidő lejárta előtt, felmondással történt megszűnése folytán az I. rendű alperes a lízingtárgyak tulajdonjogát nem szerezte meg, így nem is ruházhatta át a II. rendű alperesre, aki jogcím nélküli rosszhiszemű birtokosként köteles megtéríteni azt a kárt, amely a nála történt szakszerűtlen tárolás következtében keletkezett.

A perben tehát mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy a perbeli lízingtárgyak kinek a tulajdonában vannak, a lízingtárgyak tulajdonosaként a felperes igényt tarthat-e kártérítésre a II. rendű alperessel szemben.

Az nem volt vitás a perben, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a perbeli lízingtárgyakra nézve a Ptk.-ban nem nevesített atipikus szerződés, pénzügyi lízingszerződés jött létre, amelynek alapján a lízingtárgyak abban az esetben kerültek volna az I. rendű alperes tulajdonába a futamidő lejárta után, ha a szerződés szerinti lízingdíj-fizetési kötelezettségén felül a maradványértéket is kifizeti a felperesnek.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a lízingszerződés az I. rendű alperes felszámolója részéről történt felmondással a futamidő lejárta előtt megszűnt, mégpedig anélkül, hogy az I. rendű alperes élt volna a 2005. augusztus 25-i felperesi levélben felkínált azon lehetőséggel, hogy a lízingszerződés alapján fennálló, nyilvánvalóan a maradványértéket is magában foglaló tartozása megfizetésével megszerezze a lízingtárgyak tulajdonjogát. A maradványérték megfizetésének hiányában pedig az I. rendű alperes annak ellenére nem vált a perbeli lízingtárgyak tulajdonosává, hogy a szerződés alapján fennálló lízingdíj-tartozás megfizetése iránt indított külön pert a felperes jogerősen megnyerte, és miután az I. rendű alperes a lízingtárgyakon nem szerzett tulajdonjogot, azt nem is ruházhatta át a II. rendű alperesre, vagyis a II. rendű alperes sem válhatott a lízingtárgyak tulajdonosává. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a lízingtárgyak a felperes tulajdonát képezik, azokat az alperes jogcím nélkül tartja a birtokában, és jogcím nélkül tagadta meg a felperesnek történő kiadásukat, az ebből eredő kárért pedig kártérítési felelősség terheli. Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezését ezért a Fővárosi Ítéltábla megalapozatlannak találta. Egyebekben pedig arra figyelemmel, hogy az alperesek között nem áll fenn a Pp. 51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egységes (kényszerű) pertársaság, a II. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés hiányában a csatlakozó fellebbezés a Pp. 52. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel megalapozottsága esetén sem eredményezhette volna az elsőfokú bíróság II. rendű alperest marasztaló ítéleti rendelkezésének megváltoztatását.

Az elsőfokú bíróság a kártérítés összegét is az eljárási szabályok megsértése nélkül állapította meg.

A felperest ért kár, a perbeli lízingtárgyak 2005. szeptemberi forgalmi értékének megállapítása érdekében az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványának helyt adva a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján helytállóan rendelt ki speciális szakértelemmel rendelkező igazságügyi műszaki szakértőt, aki azonban a forgalmi érték ténybelileg megalapozott, számításokkal, összehasonlító adatokkal kellően alátámasztott, pontos meghatározásához szükséges adatok hiányában csak becsült forgalmi értéket tudott megállapítani. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a polgári peres eljárásban érvényesülő, a Pp. 206. § (1) bekezdésében deklarált szabad bizonyítási rendszerre és a jogszabályban biztosított szabad mérlegelési jogkörére figyelemmel a kár összegének megállapításakor az igazságügyi szakértői vélemény becslésen alapuló megállapításai mellett a perben rendelkezésre álló egyéb adatokat, okirati bizonyítékokat is mérlegelése körébe vonta, és a bizonyítékok okszerű, a Pp. 206. § (3) bekezdésének megfelelő mérlegelésével,

értékelésével a kártérítés összegét 3.000.000 forintban állapította meg, ítélete indokolásában egyebekben a mérlegelés körébe vont körülményeket, szempontokat is megfelelően megjelölve. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a kár összegének megállapítása körében az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes felperes részére tett, a per tárgyát képező 7 nyomdaipari gépen felül egy további, az igazságügyi szakértői vélemény szerint az összes gép értékének 30-40 %-át képviselő stancoló gép vételárát is magában foglaló vételi ajánlata mellett a per egyéb adatai is figyelembe vette. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla kiemeli a II. rendű alperes ajánlatára adott 2005. szeptember 15-i felperesi válaszevélben foglaltakat, amelyből megállapíthatóan a perbeli 7 gép és a stancoló gép együttes vételárát, vagyis reális forgalmi értékét maga a felperes is nettó 3.360.000 forintban jelölte meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt csatlakozó fellebbezési illeték megfizetéséről a Fővárosi Ítéltábla a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett, és miután sem a felperesi fellebbezés, sem az I. rendű alperesi csatlakozó fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján maguk tartoznak viselni.

Budapest, 2011. március 29.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hitelél